

Mariusz Rychter, Paweł Zawilski

Łódź - Polesie, st. 11, AZP 67-51/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 46

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Leśno, st. 22, gm. Brusy, woj. bydgoskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

**Lódź-Polesie, st. 11
AZP 67-51/—**

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadzili mgr mgr Mariusz Rychter i Paweł Zawilski. Finansowane przez Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego w Łodzi. Drugi sezon badań. Osada grupy lubieńskiej kultury trzcinieckiej, osada środkowopolskiej grupy kultury lużyckiej z okresu halsztackiego, ślady osadnictwa mezolitycznego.

Badania ratownicze prowadzone są na terenie zagrożonym składowaniem miejskich śmieci. W 1994 r. odkryto jamę odpadkową kultury trzcinieckiej. Zawierała ona liczny materiał ceramiczny, złożony z ułamków naczyń zasobowych charakterystycznych dla II okresu epoki brązu. Bogaty był także inwentarz krzemienisty. W pięciu płytkich jamach pochodzących z okresu halsztackiego znaleziono nieliczny materiał ceramiczny z dużych, chropowatych naczyń zasobowych. W jamach tych natrafiono także na wyroby krzemienne. Z warstwy ornej pochodziła niewielka ilość krzemieni pochodzących z mezolitu.

Badania będą kontynuowane.

**Mąkolice, st. 3
gm. Wola Krzysztoporska, woj.
piotrkowskie
AZP 74-52/4**

Muzeum Okręgowe w Piotrkowie Trybunalskim

Badania prowadził mgr Mieczysław Szukała. Finansowane przez Urząd Gminy w Woli Krzysztoporskiej. Dziewiąty sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury lużyckiej, okres halsztacki, wczesny okres lateński?

Stanowisko badane jest z przerwami od 1983 r. Położone jest na wydmywym cyplu w pobliżu niewielkiego cieku uchodzącego dalej do rzeki Bagdanówki. W 1994 r. przebadano powierzchnię 75 m², odkrywając 4 groby jamowe, ciałopalne (razem 112), wszystkie pod różnej wielkości brukiem kamiennym. Wyposażenie grobów stanowiły fragm. naczyń glinianych, kółka żelazne (bransolety?), zniszczone przedmioty żelazne. Na jednym z kółek znajduje się zmineralizowany przez rdzę, niewielki, wyraźny fragm. tkaniny.

Przestrzeń między grobami pokryta była rozrzuconymi bezładnie kamieniami, wśród których znajdowały się liczne fragm. naczyń glinianych, pojedyncze ułamki spalonych kości, węgle drzewne i odłupki krzemienne bez śladów celowej obróbki, być może wiążące się z fazą funkcjonowania cmentarzyska (stanowisko jest wielokulturowe).

Chronologia określona została na podstawie znalezisk wcześniejszych.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim.

Przewiduje się kontynuację badań.

Mirocin Dolny, st. 78, gm. Kozuchów, woj. zielonogórskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu